

Jak bankierzy stworzyli nazizm – lekcja historii

3 listopada 2016

Nazizm nie mógłby odegrać znaczącej roli w historii XX wieku bez zaangażowania bankierów z Nowego Jorku i Londynu. Elity finansowe znakomicie przeprowadziły całą operację, przejmując dzięki temu kontrolę nad systemem finansowym w Niemczech, a w efekcie kontrolę polityczną nad centralną Europą.

JAK TO SIĘ ZACZĘŁO?

Po zakończeniu I wojny światowej zarówno Francja, jak i Wielka Brytania miały do spłacenia ogromne długi względem Stanów Zjednoczonych. Z tego powodu oba państwa postanowiły nałożyć gigantyczne reparacje na Niemcy. Nasi zachodni sąsiedzi musieli ratować się dodrukiem waluty, co doprowadziło do hiperinflacji. W 1923 roku jeden dolar był wart 4,2 bln marek niemieckich.

W międzyczasie powstał plan, który miał stworzyć dobre warunki dla amerykańskich inwestycji w Niemczech. Strategia została opracowana w oparciu o instrukcje prezesa Banku Anglii oraz przy wsparciu finansowym JP Morgan. Sformułował ją Hjalmar Schacht z Dresdner Bank. Co ciekawe, zrobił to na życzenie Johna Fostera Dullesa, późniejszego Sekretarza Stanu w gabinecie Eisenhowera. Proces miał miejsce w latach 1922-1923, natomiast pod koniec 1923 roku Schacht został dyrektorem Reichsbanku. W ten sposób doprowadzono do połączenia anglo-amerykańskiego oraz niemieckiego systemu finansowego.

Latem 1924 roku, projekt ujrzał światło dzienne pod nazwą Planu Dawesa, od nazwiska dyrektora Morgan Group. Zaproponowano wówczas obcięcie reparacji niemieckich o połowę oraz rozwiązano problem pozyskania funduszy dla Niemiec. Priorytetem była stabilizacja waluty, co znacznie ułatwiło przeprowadzenie inwestycji na terenie naszych zachodnich

sąsiadów.

Zgodnie z planem, Niemcom została udzielona pożyczka w wysokości 200 mln dolarów, przy czym połowa tej sumy pochodziła od JP Morgan. Kwota brzmi niewinnie? Nie w tamtych czasach. Obecnie deficyt Stanów Zjednoczonych liczy się w bilionach, jednak w 1924 roku 200 mln dolarów stanowiło 2% wszystkich wpływów do budżetu USA.

PRZEJĘCIE NIEMIECKIEGO PRZEMYSŁU

Spłata długów Niemiec, Francji i Wielkiej Brytanii odbywała się według specyficznego schematu, zwanego Cyklem Weimarskim. Złoto, którym Niemcy spłacały reparacje wojenne, nagle zniknęło w Stanach Zjednoczonych. Kruszec był zwracany do Niemiec w formie planu pomocowego, a stamtąd wysyłany był do Francji i Wielkiej Brytanii. Państwa spłacały nim długi wobec USA. Następnie złoto ponownie było wysyłane do Niemiec, tym razem już na ustalony procent. Kraj ten został uzależniony od długu, a ewentualne odcięcie dopływu kapitału oznaczałoby rychłe bankructwo państwa.

Formalnie kredyt udzielany był po to, aby zabezpieczyć płatności. W rzeczywistości działania te doprowadziły do odbudowy niemieckiego przemysłu wojskowego. Prawdziwa płatność odbywała się w akcjach niemieckich przedsiębiorstw, które po kolei trafiały w ręce amerykańskiego kapitału. W latach 1924-1929 łączna wartość zagranicznych inwestycji w niemiecki przemysł wyniosła 15 mld dolarów. W 1929 roku niemiecki przemysł był drugim największym na świecie, znajdując się jednakże pod znaczną kontrolą amerykańskich grup z sektora finansowego.

Rockefeller Standard Oil przejął IG Farben. Przedsiębiorstwo to odegrało znaczącą rolę w działaniach nazistów podczas II wojny światowej, a w 1930 roku pokryło 45% wszystkich wydatków związanych z kampanią Hitlera. Przykładów jest więcej. General Electric przejęło niemieckie radio, natomiast firma

telekomunikacyjna ITT zyskała kontrolę nad Siemensem. General Motors przejął Opla, a Henry Ford nabył 100% udziałów w Volkswagencie.

Amerykańsko-niemiecka współpraca była ścisła do tego stopnia, że pod kontrolą Amerykanów znalazły się wielkie banki np. Deutsche Bank, Dresdner Bank czy Donat Bank.

DEMOKRACJA WYBIERA HITLERA

Począwszy od 1923 roku, Adolf Hitler otrzymywał duże sumy pieniędzy ze Szwecji i Szwajcarii. W tym pierwszym przypadku źródłem była rodzina Wallenberg. Formowaniem Hitlera jako polityka zajął się Ernst Franz Sedgwick Handstaengl, absolwent Uniwersytetu Harvarda.

Po kilku latach Hitler był już przygotowany do pełnienia wyznaczonej roli, jednak ze względu na dobrą koniunkturę gospodarczą jego partia nie cieszyła się dużym poparciem. Zdecydowano zatem o zainicjowaniu kryzysu na Wall Street. FED oraz JP Morgan postanowiły zawiesić pożyczki dla Niemiec, co spowodowało kryzys bankowy oraz recesję w Europie Środkowej. Wielka Brytania ogłosiła zawieszenie standardu złota, wywołując w ten sposób kompletny chaos w międzynarodowym systemie płatności.

Na początku 1932 roku doszło do spotkania, na którym przedyskutowano sposób finansowania NSDAP. Rok później program Hitlera został zaakceptowany. Jeszcze w trakcie 1933 roku Adolf Hitler został kanclerzem Niemiec. Nie potrzebował do tego zamachu stanu, a wystarczyło uzyskanie dobrego wyniku w demokratycznych wyborach. Trudna sytuacja gospodarcza sprawiła, że miliony Niemców zdecydowały się zaufać NSDAP.

PODSUMOWANIE

Wydarzenia z lat 1919-1933 pokazują w jaki sposób wzmocniona została pozycja nie tyle Stanów Zjednoczonych, co przede wszystkim elit finansowych. Wpływowe osoby zdołały przejąć

władzę nad jedną z największych gospodarek świata, a następnie obsadzić stanowisko szefa rządu swoim kandydatem.

Jeden z najokrutniejszych dyktatorów w historii świata został wybrany w sposób demokratyczny. Szanse na taki wynik wyborów znacząco wzrosły, kiedy ludzie zaczęli się kierować emocjami, a nie rozumem. W tym celu uprzednio wywołany został kryzys finansowy, który boleśnie odczuło również niemieckie społeczeństwo. Marzący o powrocie do lepszych czasów Niemcy zaufali Hitlerowi, ponieważ mówił im dokładnie to, co chcieli usłyszeć.

Niezwykle istotny w całej historii kryzys z 1929 roku, został poprzedzony ośmioletnim dodrukiem pieniądza. Brzmi znajomo? Od momentu wybuchu ostatniego kryzysu minęło 8 lat. Banki centralne przez cały ten czas drukują jak oszalałe, zamieniając się jedynie rolami – najpierw przewodził FED, teraz BoJ oraz EBC. Wystarczy jedna decyzja, abyśmy doświadczyli kryzysu znacznie poważniejszego od tego z 2008 roku.

W chwili obecnej mamy do czynienia z realnym zagrożeniem konfliktem zbrojnym na skalę globalną. Podczas działań wojennych atmosfera wrogości nakręca się wraz ze wzrostem liczby ofiar. Za późno jest wówczas na uzmysłowienie sobie, że obie strony konfliktu mogą być finansowane z tego samego źródła. Tymczasem powyższy artykuł jasno pokazuje, że taka sytuacja miała miejsce podczas II wojny światowej.

Warto mieć również świadomość, że po II wojnie światowej skoncentrowano się na zjednoczeniu Europy. Europejska Wspólnota Węgla i Stali z czasem przerodziła się w Unię Europejską, a następnie doszło do stworzenia strefy euro. Dziś należą do niej m.in. zadłużone po uszy kraje południa Europy, które wcześniej zrezygnowały ze swojej waluty i są obecnie całkowicie zdane na łaskę EBC.

Autorstwo: Zespół Independent Trader

Źródła: IndependentTrader.pl, WolneMedia.net